

Den undertrykkelse må holde op. Vi kræver, at FN griber ind.

Det var dråben for FN's repræsentanter. De var jo vant til at beskæftige sig med masse mord, tortur og vold på baskere, i Levanten, i Irak og i Tjetjenien. De kunne ikke spille deres dyrebare tid på sådan en gruppe pubertære færing og deres latterlige pseudoproblemer.

O.k., det var ren fiktion. Det eneste, der var sandt i den historie, var, at vi skrev en bog, og at vi i den forbindelse var i FN. Beskrivelsen af det fiktive møde med Kofi Annan er fra et avisindlæg, som efter vores besøg i New York blev skrevet af en af mine allerkæreste politiske modstandere for at gøre grin med den færøske selvstændighedsfløj. Man må jo sige, at det lykkedes.

Den udmærkede satiriske avisbeskrivelse viser, at den færøske selvstændighedsbevægelse grundlæggende adskiller sig fra andre lignende bevægelser rundt om i verden. For hvor deres drivkraft i høj grad er, at de har oplevet tvang og undertrykkelse, er det vores bestræbelse at komme ud af en afhængighed, som der jo egentlig ikke er nogen der påtvinger os.

Kl. 18:09

Den færøske selvstændighedsbevægelse lever derfor et langt friere liv end lignende bevægelser i f.eks. Baskerlandet eller på Korsika, hvor den centrale regering ikke respekterer en åben proces. Men på en måde har vi det også sværere, for det er som bekendt nemmere at motivere og forene folk, når man har en ekstern fjende at gå op imod.

Vores motivation ligger ikke i noget som helst fjendskab, men ene og alene i en filosofi om, at det sundeste og det, der åbner flest muligheder for vores samfund, er, at vi tager ansvaret for os selv og repræsenterer os selv i verden. Det, vi er oppe imod, er den konstante fristelse til at lade Danmark ordne tingene for os og betale vores regninger. Det er jo så nemt at bruge andres penge, og den løsning ligger altid lige for, så længe vi bare er villige til at frasige os suveræniteten over vores land.

Vi er selvfølgelig ikke havnet i det dilemma af en tilfældighed. Det er længe siden, at man i Danmark opfandt den åbne pengekasses strategi for at beholde Færøerne. Strategien er genial i sin enkelthed: ingen undertrykkelse, ingen tvang, ingen knippelslag, men økonomisk støtte. De på Færøerne, der sagde ja til selvstændighed, skulle sige nej til danske penge. De, der sagde nej til selvstændighed, skulle sige ja til danske penge.

Takket være denne strategi har Danmark opnået målet om at bevare suveræniteten over øerne. Tillykke med det, for målet er ikke opnået ved at tilsidesætte nogens rettigheder, men gennem klog politisk behændighed. Og det kan vi kun respektere.

Selv om det her i salen nok fra tid til anden – sådan i det stille måske – kan være lidt småt med respekten for færøske politikere og det, vi siger, gør og står for, er der ingen tvivl om respekten for vores rettigheder. Det ser vi f.eks. hver gang, love på danske sagsområder sættes i kraft på Færøerne – senest i går, da udlændinge-loven for Færøerne blev stemt igennem. Jeg ved, at der er skepsis vedrørende visse dele af loven, men det, der vejede tungest, var princippet om, at Lagtinget skal have sin vilje.

Da jeg i morges var til samråd med udenrigsministeren om Danmarks holdning til hvalfangst, var det i hvert fald også hans mening, at Færøernes og Grønlands holdning skal respekteres. Jeg beklager naturligvis, at et folketingsflertal måske nu agter at holde en anden kurs.

Vi hørte også den gode tone i gårsdagens positive og fordomsfrie forhandling om Grønland, hvor samtlige partiers holdning var fuldstændig klar: Hvis de i Grønland eller på Færøerne ønsker at oprette deres egen stat, vil man fra dansk side ikke modsætte sig det. Sådan en tone hører man ikke i Frankrig eller Spanien, for ikke at tale om Rusland eller Indonesien.

Naturligvis er alt ikke helt lyserødt. Der har op igennem historien været visse afgørende begivenheder, hvor viljen til suveræniteten over Færøerne var lige ved at veje tungere end respekten for den færøske nations rettigheder. Disse begivenheder vil jeg ikke dvæle ved nu, når vi har en proces forude, hvor jeg inderligt håber, at samtlige partiers respektfulde holdning også vil vise sig i praksis.

Det er iværksættelsen af den færøske grundlov, der efter planen skal til folkeafstemning i 2010. Der er tale om en moderne grundlov, der er skrevet af os selv, til vores egne behov og på basis af vores egne værdier. Med denne grundlov vil vi for første gang indrette vores eget hus, og det er vi mange der ser frem til.

Men i debatten om grundloven er der desværre rejst en tvivl i medierne og her i huset, som jeg synes det ville være godt hvis statsministeren i dag kunne fjerne. I sit svar på et § 20-spørgsmål i februar sagde statsministeren:

»Så længe Færøerne er en del af rigsfællesskabet, har Færøerne ikke kompetence til at vedtage